

Behrsaines Deenu ritmi

1990. gada oktobris

Graudu raža — 32,9 cnt no hektāra

Pagājis jau mēnesis, kopš mūsu kopsaimniecībā beigusies graudaugu plauja. Cik nu tā bijusi veiksmīga vai neveiksmīga, tas ir uz katra ar plauju saistītā cilvēka sirdsapziņas. No savas puses varu teikt, ka jaunā maize šoruden nāca ļoti smagi. Bet vēl tik daudz nenovāktu kartupeļu... Vēl bīetes un citi rudens darbi. Tomēr nelielu kopsavilkumu par graudiem varu sniegt. Pavisam kopā šoruden bija jānovāc 710 ha ziemāju un vasarāju. Cerejām dabūt vismaz 2400 tonnu. Līdz mērķim pietrūka 65 tonnas, tātad vākums ir 2335 tonnas. Mūsu saimniecības graudaugu struktūrā lielāko daļu aizņem miežu sējumi. Šovasar audzējām četras miežu šķirnes. Divas no tām šķiet ļoti perspektīvas. Tās ir 'Svalej' — 66905 un 'Linga'. No miežiem caurmērā ieguvām 33 cnt no ha. Labi auga 'Selma', kuras vidējā raža bija 48,8 cnt no ha. Pērnajā rudenī tika iesēts 290 ha ziemāju. No tiem 70 ha anga kvieši. Kviešu vidējā raža bija 29,9 cnt/ha, bet rudzu vākums izrādījās 30,1 cnt/ha prāvs. Te redzams, ka ziemāji šoreiz «Bērsaines» ražas kopējus nepaduz pievilusi. Iespējams, ka vākumu stipri ietekmēja sausums pavasarī.

Vidējā raža kopsaimniecībā mums iznāca 32,9 cnt no hektāra.

Nedaudz vārdos arī par šī rudens sēju. Biežās lietavas neļāva savlaicīgi apstēt plānotos rudzu un kviešu laukus. Šoruden ir iesēts 215 ha ziemāju un līdz ar to sēju beidzām, kaut gan varējām iesēt arī vairāk. Ko lai dara, sējas optimālie termiņi jau beigusies.

Nobeigumā gribu vēlēt, lai nākošgad raža būtu lielāka un šigada neveiksmes ietu mums secen.

AIGARS KEZBERS,
sēklkopības agronoms

Kombainieru darba rezultāti

JANIS BERGS — 762 t no 221,6 ha.

GUNDARS SAMSELS — 360 t no 109,2 ha.

ILMĀRS KRASTIŅŠ — 268 t no 88,5 ha.

DAINIS RUDZĪTIS — 298 t no 96,3 ha.

MODRIS PRIEDITIS — 295 t no 89,9 ha.

ZIGURDĪS FISERS — 352 t no 104,5 ha.

Kopā — 2335 t no 710 ha.

Valmierā notika Latvijas Tautas Frontes rajona organizācijas 3. konference. Tajā piedalījās arī pieci bērsainieši. Deleģātu vidū bija mūsu pagasta tautfrontiešu līderis Arvids Dambis, pagasta Domes loceklis Marta Tisa un Andris Jandāls, kā arī aktīvākie ierindas taut-

frontieši Anda Krolle un Jānis Tiliks.

Kā jau zināms, par rajona tautfrontiešu līderi ievēlēts Andrejs Bīrzgalis. Izveidota arī rajona valde 17 cilvēku sastāvā. To skaitā ir divi bērsainieši — rezerves sastāvā izraudzīta Marta Tisa, bet valdes sēdes piedalīsies Arvids Dambis.

LTF konferencē

PAGASTA NOTIKUMI

Lopkopēju pulks papildinājis ar pirmas klases lopkopības meistariem. Tāda augsta kvalifikācija piešķirta cūkkopējiem Česlavai Vilnei, Anitai Ragainei, Reģinai Ragainei un Marijai Kukianei.

Pēc dienesta Sarkanajā Armijā savā pagastā atgriezies Jānis Kokka. Viņš pieņemts darbā par šoferi.

Āivars Kukmilks vairs neveiks būvstrādnieka darbus, bet strādās darbnīcās par atslēdznieku.

Turpmāk Vākšēnos par lopkopēju strādās arī Vākšēnu fermas brigadieris A. Tvaranovičs dēls Jānis Vitols.

No darba būvbrigādē atbrīvots Vladimirs Kosoļapovs.

Pārāk bieži darbu kavēja un alkoholu lietoja Marija Deņečko. Tagad viņa atbrīvota no darba un izslēgta no kolhoza.

Bērsainē vairs nestrādā Gundars Samšels. Viņš devis priekšroku darbam kooperatīvā.

Lielas izmaiņas notikušas mūsu nesēnā zootehnikā Guntrā Kleiberģa darba biogrāfijā. No «Kocēnu» kopsaimniecības priekšsēdētāja amata viņš pārcelts uz Latvijas Lauksaimniecības ministriju par Lopkopības pārvaldes priekšnieku. Apsveicam un novēlam neizmirst arī «Bērsaines» ganāmpulku, kurš šobrīd nav tai spējīgākajā stāvoklī.

Godpilno 60 gadu sliekšni pārkāpuši divi bērsainieši — mežzinis Elmārs Rezgalis un cūkkopējs Pēteris Silde. Lai slava tiem!

Pilnvaroto sapulces lēmumi

Jāzeps Zelčs guvis tiesības pirkt Livānu māju «Ausmas» Vākšēnos uz atvieglotiem noteikumiem.

Lidijai Jerkinai tika atdots viņas īpašums rija ar piederību un šķūnis «Daviņš».

Zemnieku saimniecības dibināšanai pagaidām 10 hektāru lielu zemes platību atvēlēja Andrim Grasbergam «Zilūžos» un Pēterim Klešam «Ergotos».

Bērsaines bērnudārzs — skola tika nodots Tautas izglītības nodaļas bilancē.

«Naubodu» klētis tika izrenģtā Valmieras piena kombinātam.

«Lejasbimberu» māja tika pārdota Ligītai Mickēvičai uz atvieglotiem noteikumiem.

Vairāki bērsainieši saņēma papildus platības pie piemājas zemes, lai to lietotu pēc nomas

noteikumiem. Tie ir Pēteris Maļko, Inārs Zukurs, Irēna Kukiane, Anita Ragaine, Milda Graudiņa, Pēteris Ognevs, Uģis Auniņš, Āivars Krastiņš, Vēma Pļavniece, Artūrs Loks, Dzintars Burceva un Roberts Bernis. Atgādājam, ka jūnijā avizētē publicējam valdes lēmumu par zemes nomnieku pienākumiem. Lūdzu, izlasiet un izpildiet!

PIECNIEKU VIETĀ — DESMITNIEKI

Kamer skolēnu zināšanu novērtēšanai nekas labāks nav izdomāts, turpinās atzīmju likšana. Jau šogad augustskolas iestāšanās lietota desmitballu sistēma. Arī mūsu Jaunburtņieku skolā šajā gadā nolemts eksperimentēt un lietot desmitniekus. Iejaas aktīvs atbalstītājs ir direktors Vilmārs Zeme un skolotāja Maija Ozoliņa. Direktors apsvēris, ka tagad skolēnu zināšanu līmeni varēs novērtēt daudz objektīvāk. Ja kādreiz skolās par ļoti labām zināšanām lika pieci ar krustu, tad tagad bērnu atzīmju lapā būs līdzvērtīgs vērtējums ar divciparu skaitli — desmit. Tāpat skolās gan agrāk, gan vēl pērn pukojamies par «bezizmēra» trijniekiem. Tagad viduvēja skolēna zināšanas saņems daudz plašāka diapazona vērtējumu. Šī sistēma visā skolā pilnībā tiks ieviesta pēc Ziemassvētku brīvdienām.

Jau iepriekšējā gadā direktors solīja, ka mazie bērsainieši varēs apgūt ne tikai vācu valodu, bet mācīsies runāt arī angliiski. Radās dažas grūtības, un nodomu realizēt neizdevās. Šogad Vilmārs Zeme cer, ka piekto klasi tomēr varēs sadalīt divās grupās. Angļu valodu mācīs skolotāja B. Daldere.

Agriņās vienas stundas vietā nedēļā muzikālā audzināšana un tēlotāja māksla būs divreiz. Novada ģeogrāfiju apņēmusies padziļināt mācīt skolotāja M. Ozoliņa.

Kā skolā iesim tālāk?

Pašlaik mūsu skolā palikuši 56 bērni un 10 skolotāji. Sakarā ar Bērsaines bērnudārzkolvas atvēršanu jaunburtņieciņi ieguvuši trīs jaunas telpas. Ēriņķ nekā līdz šim būs mācīties mājdarbu, muzikālo audzināšanu un krievu valodu. Atsevišķā kabinetā vēl kopā sadzīvos vācu valoda un vesture. Nedaudz mainījies pedagoga sastāvs. Kā jau informējām, skolā strādā Juris Zalans, bijušais brīvprātīgais «sibirietis». Viņam uzticējam bioloģiju, ķīmiju, fizikultūru un vēl piektās klases audzināšanu. Pārējie pedagogi ir tie paši, jau pazīstami. Ja jau ir skolas telpas, ir skolotāji un bērni, tad atliek tikai viens jautājums: ko mācīs?

Vispirms informēšu jūs, vecāki, par jauno vērtēšanas sistēmu. Desmit ballu vērtēšanas metode ir saistīta ar noteiktu skaitu rakstisku ieskaustu trimestri un noteiktu punktu summu, trimestri beidzot. Ieskautes ir rakstiskas, lai jūs mājās varētu parliedzināties, par ko un kādu atzīmju bērns ir saņēmis. Iespējams, ka sākumā pēc jaunās sistēmas strādās tikai dažā skolotāji, bet nākamgad uz to gribam pāriet pilnībā. Lai strādātu pēc desmitballu sistēmas, skolotājiem ir jāpieliek liels darbs un bērniem piejauninājuma jāpieder. Sākumā būs grūtāk, «piecinieku» liecība būs daudz vairāk, bet par tiem gan vairs nepriecāsimies. Galvenais uzdevums ir sasniegt sistemātiskas zināšanas un panākt to noturīgumu.

Mani uztrauc vēl viens jautājums: kā un kam sadalīt TIN dotos līdzekļus maznodrošinātājam ģimenēm. Ir vērējumi, ka daļa līdzekļu nav izlietoti paredzētajiem mērķiem. Bija fakts, kad bērns skolā pastāstīja, ka tēvs ar māti šo naudu nodzēruši. Vienkarši — nodzēruši. Tāpat līdz šai dienai vai-

rākas ģimenes nav atdevušas čeku, kas apliecinātu, ka dāvātā nauda tik lietišām izlietota bērniem nepieciešamos pirkumos. Man šie čeki bija vajadzīgi, lai iesniegtu TIN grāmatvedībā. Kad bija pienācis iesniegšanas laiks, dažu nepazīņo dēļ nevarēju nokārtināt par vairāk nekā 1000 rubļiem jūsu tēriņa.

Neizteikšu neko jaunu un oriģinālu, bet ir doma, ka šogad piemaksas būtu dodamas tam ģimenēm, kuras gadājušas gan, lai viņu bērniem būtu, ko mugurā vilkt, gan, lai grāmatas, ko palasīt, nepietrūktu. Varbūt maksāt tiem, kas uz skolu allaž atnāk trīs, kārtīgi un bez utim? Padomāsim!

Vecāku sapulcē tika izteikti aizraujums, ka mēs bērniem maz māmā darbu. Aizrādījums ir vietā. Tāpēc, apkopojot ārņemju un pašmāju darbaudzināšanas pieredzi, katras klases skolēni savu mācību telpu uzņops (mazgās, putekļus slaucīs, pukes aplieš) paši. Apkopēju ziņā paliks sanitārie mezģiri un koplietošanas telpas kā koridori, zāle un kāpnes. Daudz vēl jādarā skolas apkārtnes veidošanā, tā ka šo vecāku vēlmi droši vien īstenošim.

Grūtības sagādā sarīkojumu deju pasniedzēju atrašana. Vēl ceram nodibināt pūteju orķestri — kaut arī tas būtu pavisam neliels. TIN sola orķestra instrumentu komplektu, arī vadītājs būtu.

Pats grūtākais, kas mums jāizdara, ir panākt skolēnos vēlmi mācīties. Skolas galvenā funkcija nākotnē noteikti būs DOT IESPĒJU mācīties, bet jāmācās būs skolēniem pašiem, un savus bērnus nāksies audzināt tam ģimenēm, kas viņus radijušas.

VILMĀRS ZEME,
Jaunburtņieku skolas direktors

MAZIE IZJŪT EKONOMIKU

Skolēni arī šajā rudenī pūlējās ražas novākšanas darbos. Kopsaimniecība šoreiz īstenoja interesantu ekonomisko eksperimentu: tie bērni, kas cītīgi rāvēja bīetes vasarā, rudenī varēja nelocīties kartupeļajā, lai par katru piepildīto kastī saņemtu 44 kapeikas. Viņiem piedāvājām darbu uz kartupeļu vākšanas kombinā, kas trijās nedēļās deva turpat 150 rubļu peļņu. Tā bija laba kompensācija par karstās vasaras nogurdinošājam dienām «Bērsaines» biešu vāgās un labs atspāids mazo pelnītāju ģimenēm. Tagad esam sapratuši, ka jaunā sistēma dos iespēju neņemt uz kombināiem svēsus tal-

ciniekus. Tā pašu laukos pelnītā nauda neaizplūdis, bet paliks pagasta lauzu kabatās. Kā vienmēr, kad pieminam rudens čaklākos palīgus, arī šoreiz jāraksta jau citārt ar labu nosaukiet: Ilze Berga, Aiva Kukmilka, Inta Meldere, Jānis Šķirmitāns, Solveiga Tisa, Artūrs Bernis, Einārs Burcevs, Jānis Bergs, Māris Keziks, Dace Ragaine, Gints Ģarselis, Elina Doķe, Baiba Krastiņa, Aivis Alksnītis u. c. Arī slinkākos ražas vācēju vārdi diemžēl ir nemanīti. Nekādi darbam nespēja koncentrēties Inga Aņiņa, Jānekš Heidemāns un Evija Daiļidionoka. Arī Armands Brods un Anrijs Aņiņš varēja strādāt čaklāk.

Kam nebūs ēst?

Pareizāk gan būtu teikt — kam nebūs ēst par pašu pelnītu naudu. Kolhoza valde izskatīja jautājumu par brīvprīdīgu piešķiršanu pagastā iedzīvotāju bērniem, kuri izstrādājuši noteikto darba dienu minimāmu kopsaimniecības darbus. Deviņi skolēni savu vasaras uzdevumu nespēja veikt. Bez brīvprīdīnām jāpaliek Jānim Ķūkilim, Ingai Aņiņai, Ievai Kirilovičai, Ievai Alksnītei, Evijai Daiļidjonokai, Jānim Laanam, Marekam Vilkam, kā arī Gunītai un Aļai Bilēm.

Jau pavasari atgādīnājam — ja vecāki citur nerod darbu saviem dēļiem un meitām, tad kolhoza biešu lauks labprāt uzņems katru palīgu. Tādēļ kolhoza valde šoreiz bija konsekventa un, neskatoties uz vecāku nopelniem un materiālo stāvokli, ignorējot ģimenes lielmū, īstenoja principu: ēdis tie, kas pelnījuši!

Jācer, ka nosauktie arī nebūs liekēži un vismaz daļu ēšanas naudas ir nopelnījuši citur.

Dzimst māsiņas un dvīņi

Bija 25. jūlijs, kad pirmo reizi ar savu balsi pasaulē pieteicās Monta Ķelpe. Mazās meitenītes tētis Dainis Ķelps ir mūsu kolhoza šoferis, bet māmiņa Sandra Laiviņa līdz mazulītes piedzimšanai strādāja par noliktavas pārzini gaļas kombinātā. Monta savā ģimenē ir otra meitiņa.

Reizē ar pirmo rudens lapkriti savus vecākus — mūsu pagasta pastnieci Baibu Cielavu un atslēdznieku Anatoliju Sočenko — iepriecināja meitiņa Dana. Tā divi braši puikas 15. septembrī tika pie mazas māsiņas.

Tagad mūsu pagastā ir trīs ģimenes, kurās aug dvīņi. Par brālīti un māsiņu 26. augustā varēja priecāties šofera Jāņa Liča un stikla šķiedras rūpniecības spolētājas Daces Lices divi vecākie dēli. Piedzima Liene un Oskars Liči.

Jau 1983. gadā Anitas un Edvīna Laķu ģimenē piedzima divi vienādi puikas — Māris un Modris. Viņi tagad ir pirmklasnieki. Pagāja seši gadi un pērn jūnijā pasaulē nāca Lauma un Lāsma Višņevskas. Tātad vispirms bija divi puikas, tad — divas meitenītes, bet tagad varam sūnāt diviņu pāriša vecākus. Lai tad arī Dacei un Jānim Ličiem netrūkst spēka un pacietības savu dvīņiņus par labiem cilvēkiem audzināt!

Lopkopība pirms ziemas

Kopsaimniecības valdes sēdē tika apspriesta mūsu lopu mitņu gatavība ziemai.

Būvdarbu vadītājs Atis Paegle ziņoja, ka puse no darāmā ir paveikta. Viņš atzina, ka pats grūtākais uzdevums pašlaik ir Purmaļu cūku fermas nodošana lietošanā. Vajadzīgi deļi, bet gateris vairāk nekā mēnesi nestrādāja. Tāpat lielas grūtības sola ūdensvada ierīkošana un mēslu transportiera uzstādīšana.

A. Paegle atkal runāja par neilgumu cūku būdu problēmu. Pirmajos tika gaidīti arī elektrīku pakalpojumi.

Būvdarbu vadītājs vēl norādīja, ka Vāksēnu fermā visiem šķiņķiem regulāri tiek uzlauztas durvis. Tai pat fermā raizes sagādā jumta labošanu, jo nepieciešams mazās šiferas plāksnes vairs nekur nevar dabūt. Ar Skujēnos aitu fermai būtu nepieciešams jumta konstrukciju remonts, bet mūsu brigādei tas pašlaik nav veicams materiālu

trūkuma dēļ. A. Paegle ieteica griestus noturēt ar īpašām kolonnām.

Galvenā zootehniķe Helga Diure ziņoja, ka nav nokārtots miltu pagabāšanas jautājums. Miltu nolikgāvi sienas izlūzušas, tā ir pārāk saura, lai tur sabērtu dažāda veida spekbarību. Tādēļ tika nolemts 1991. gadā uzstādīt papildus torpus lopbarības graudiem, bet spekbarību glabāt tagadējās graudu noliktavās. H. Diura vēlētos atgādina, ka uz fermām tiek vest kartupeļi kopā ar akmeņiem, tādēļ lopkopējiem visa krava vēleiz jāpāršķiro. (Pagaidām nav iespēju, lai šo atslai cilvēka vietā pie mums veiktu agregāti. Caur šķirotāja rullēm reizē ar sīkiem kartupeļiem birst arī akmeņi, tamdēļ kombinā uz galdiem pie kontrolieriem pelēcī nemaz nenonāk un tūlīt sabirst piekabēs.)

Zootehniķe vēl lika pie sirds, ka rudenī būtu sakārtojams ganu ceļš pie Lielvikulu fermas.

AK, JANDĀLA KUNGS!

Rajona tautfrontiešu konferences delegātu vidū bija arī bērzainīti, mūsu pagasta deputāts un izbijušais pagasta tautfrontiešu līderis Andris Jandāls. Notikumā nebūtu nekā īpaša, ja vien A. Jandāls uz konferenci neatnāktu piedzēries. Neskatoties uz to, ka Arvids Dambis aicināja Andri netēt zālē, pašpārliecinātais delegāts mājās tomēr negāja. Arī runāšanas prieku A. Jandālam bija grūti apturēt.

Jandāla kungs, lūdzu apsēzāties, — pa visu Valmieras rajona vietējo radiomezgli vairākkārt skanēja konferences vadītāju aizrādījums. — Jandāla kungs, tagad mēs apspriējam pavisam citu jautājumu!

Tomēr Jandāla kungs ar abām rokām iekrampejis mikrofonā un apstēties nemaz nedomāja. Augstā-

kās Padomes LTF frakcijas vadītājs Jānis Dinevičs jau izteica domu, ka rosīgo delegātu vajadzētu aizvest uz atskurbtuvi, tomēr beigās apdomājās, ka tas būtu kauns visas republikas mērogā, ne tikai nesmukums Valmieras rajonam un Bērzainim.

Lūk, kā notikušo bērzainiešiem centās izskaidrot Jandāla kungs: — Man palika slikti, nevis es biju piedzēries. Jā, neticāt, variet pazvanīt uz Valmieras dzemdību nodaļu, man tur sniedza palīdzību. Man tādi sliktumi uznāca arī agrāk. Tikpat slikti es jutos jau dažus gadus iepriekš.

Nu ko, Andri! Atliek tikai tev novēlēt turpmāk daudz labāku veselību un lai dzemdību nodaļā nenāktos uzņemt vīriešus!

LIELAJĀ MOTOKROSĀ

Bērzaines motokross Jaunzemnieku trasē 30. septembrī pulcēja vairāk nekā 1500 skatītāju un sporta līdzjutēju.

Turpat 40 braucēju sacentās 125 kubikcentimetru motociklu klasē. Startēja arī abi bērzainieši — Atis Pāpārde un Aivis Ragainis. Kā viens, tā otrs iekļuva finālistu skaitā. (125 kubikcentimetru klasē bija divi priekšbraucēni, lai noteiktu labākos finālam no divām grupām). Kopvērtējumā labāk veicās Aivim Ragainim.

Jaunzemniekos startēja arī viens ārzemnieks no Zviedrijas, kurš 250 kubikcentimetru klasē abos braucienos ieguva 4. vietu. Kā jau vienmēr, arī šoreiz visu skatītāju sajūsmu izsauca Jāņa Serģa braucienis. Ļoti gribējām saukt «urrā!»

arī virtuozajam ādažniekam Inesim Samšelim. Inesis uz Bērzaini gan bija atbraucis, aprunājās ar daudziem draugiem un paziņām, bet sacensības nepiedalījās. Pagāja tikai četras dienas, un 4. oktobrī sporta meistars Inesis Samšelis savas mājās pēkšņi nomira. Tātad liktenim labpatika viņu atvest uz Bērzaini, lai teiktu atvadas, tobrīd gan vēl nenojaušamas. Mēs, kas pazinām Inesi saglabāsim viņu gaišā pierādā un skumju reizē esam kopā ar 34 gadus vecā nelaiķa brālī Gundaru.

Motokross noslēdzies, bet atmiņas par sacensībām paliek. Ēerams, kas nākošreiz uz pašmāju sacīkstī dosies vairāk bērzainiešu, bet abiem mūsu braucējiem smaidīs lielāka veiksmē.

Savdabīgs aicinājums

Dažiem bērzainiešiem alkohola lietošana un braukšana reibuma stāvoklī ar mehānisko transportu jau kļuvusi par ieradumu. Gandrīz katru mēnesi kaut kur brauc un kaut ko salauz traktorists Juris Gulbis. Šoreiz Juris pēc reibināšanas sēdās pie vislētākā — kāpurķēžu — traktora vadības svirām un, braucot pa Rubenes — Matīšu ceļu, pilnīgi taisnā šīs brauktuves posmā tomēr pamaniņas ietilki grāvi. Šis traktors tiešām pārvietojas glīmeņa ātrumā, tā kā J. Gulbis, kamēr brauca ar savu nelaimis nesēju, laikam būtu paguvjis kājam nokļūt mājās, izgulēties, atgriezties atpakaļ pie draugiem un vēl «uzlāpīties». Bet Juris tomēr pūkšķināja ar lēno traktoru, kamēr acis aizvēras.

Tāpat piedzēries ar mazliet ātrāku traktoru brauca Marija Vorfolomejeva. Pie Ergolu mājām ceļa pagrieziens izrādījās pārāk ass un traktoristes braucamriks ielidoja grāvī. Jāpiebilst, ka Marija Vorfolomejeva tobrīd patvarīgi brauca vest skolēnu salasītos kartupeļus, kaut gan tādu darba uzdevumu nemaz nebija saņemusi. Atliek tikai gudrot, kā Marija savā dullinātajā prātiņā būtu braukusi starp bērzainītiņiem, lai kādu nelaimi tas neestu. Pēc tam traktoristei bija vajadzīgas četnas dienas, lai ierastos mehāniskajās darbnīcās un noskaidrotu, kā tad viņas traumētājam braucamrikam klājas.

Reibinošu ietekmi uz palīgiem atstāja Gunta Auniņa kartupeļajās.

Par izdevumu atbild A. Kangars. Ритмиче трудовых будней колхоза

Sastādītājs — J. Motivāns.

«Берзайне» Валмиерского района. На латышском языке.

LOPKOPĒJU DARBA REZULTĀTI

PIENA RĀZOSANA 9 MENESOS

Slaucējas	vid. govīt. šķ. št.	No gada sākuma			Iekšējais patēriņš gadu	Nodots I. št. piens
		Izslaukts no govīs	pret 1989. gadu	±		
Lasikins Eriks	26	3032	-731			
Heidemane Alma	25	3067	-316			
Ogneva Zaiga	23	2589	-995			
Ragainē Marta	27	2620	-943			
Lielvikuli	101	2845	-715	80	93	
Laiviņa Maiga	20	2815	-1099			
Sakne Ārija	19	4044	-469			
Ozols-Ozoliņš Andris	17	3048	-483			
Snēvele Marija	19	3255	-577			
Centrs	75	3307	-675	85	97	
Stūriņa Ilga	55	2232	-465			
Janele Rasma	49	2028	-263			
Ludzeni	104	2141	-400	86	84	
Pāpārde Daina	43	2436	-608			
Vilka Tatjana	44	2689	-1109			
Dailidjonoka Zina	39	2823	-501			
Joniņa Inta	40	2628	-668			
Vāksēni	166	2641	-669	90	97	
Berga Aija	21	3757	-681			
Baļlas	24	2971	-1503	91	80	
Elmēre Marta	39	3114	-121			
Medne Sarmīte	39	3113	-57			
Jaunzēmeles	78	2930	-258	84	80	
Kopā saimniecībā	561	2732	-422	88	84	

DZIVSVARA PIEAUGUMI 9 MENESOS NOBAROJAMĀM COKĀM

Kopējs	Ferma	No gada sākuma			Vērtējums ar 1989. gadu	Vērtējums ar 1989. gadu
		diennakts vid. (g)	vai — sal. ar 1989. gadu	±		
Kukians Valdis	Purmaļi-4	281	-294	517		
Vilne Ceslava	Brenguji	474	-122	292		
Silde Pēteris	Zēmeles	281	-237	196		
Kopā kolhozā		317	-259	1071		
2—4 mēn. veci sivēni						
Kukiane Marija	Purmaļi-3	340	-54			

SIVENU IEGUVE 9 MENESOS

Kopējs	Ferma	Plāns no gada sāk.	Ieguve no gada sāk.	vai — sal. ar 1989. gadu	Vērtējums siv. št. met.	Saglabāts procents

DZIVSVARA PIEAUGUMI 9 MENESOS AUDZĒJAMĀS TELES

Ferma	Kopējs	Diennakts pieaugums, g	vai — sal. ar 1989. g.
Vāksēni	Bērziņa Zina	679	-101
Pumpuri	Malko Tatjana	664	-33
Vāksēni	Risevs Vladimirs	587	+5
Kauliņi	Kukjāne Irēna	556	-16
Pumpuri	Būrja Valentīna	361	+40
Līkos	Stadiņa Ludmila	220	-47
Brenguji	Kukmilka Vizma	372	-342
Zvigrūti	Sniezde Inese	368	-
Brenguji	Kukjāne Sofija	745	-
Kopā:		514	-66

NOBAROJAMIE JAUNLOPI

Mazvikuli	Vilnis Gunārs	400	-174
Centrs	Soloveiko Rasma	447	-251
Cejmalas	Taube Anna	594	-62
Kūženi	Krankele Nina	557	-226
Kūženi	Eglītis Ints	484	-251
Lielvikuli	Kragļikova Dzidra	522	-396
Centrs	Soloveiko A-drs	471	-504
Cejmalas	Zelča Elza	538	-378
Zilūzi	Cirulis Miervaldis	382	-239
Kopā:		505	-151